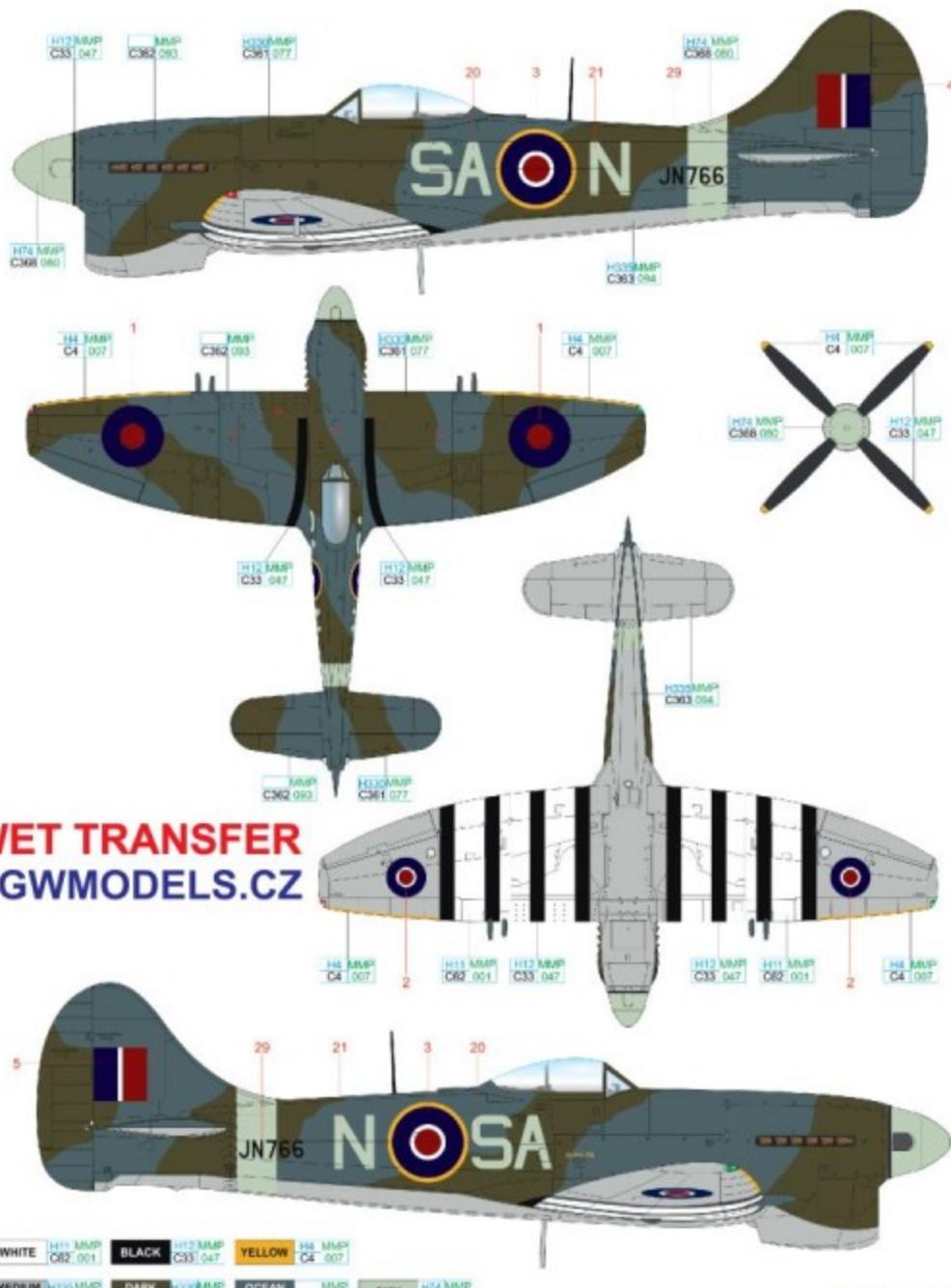
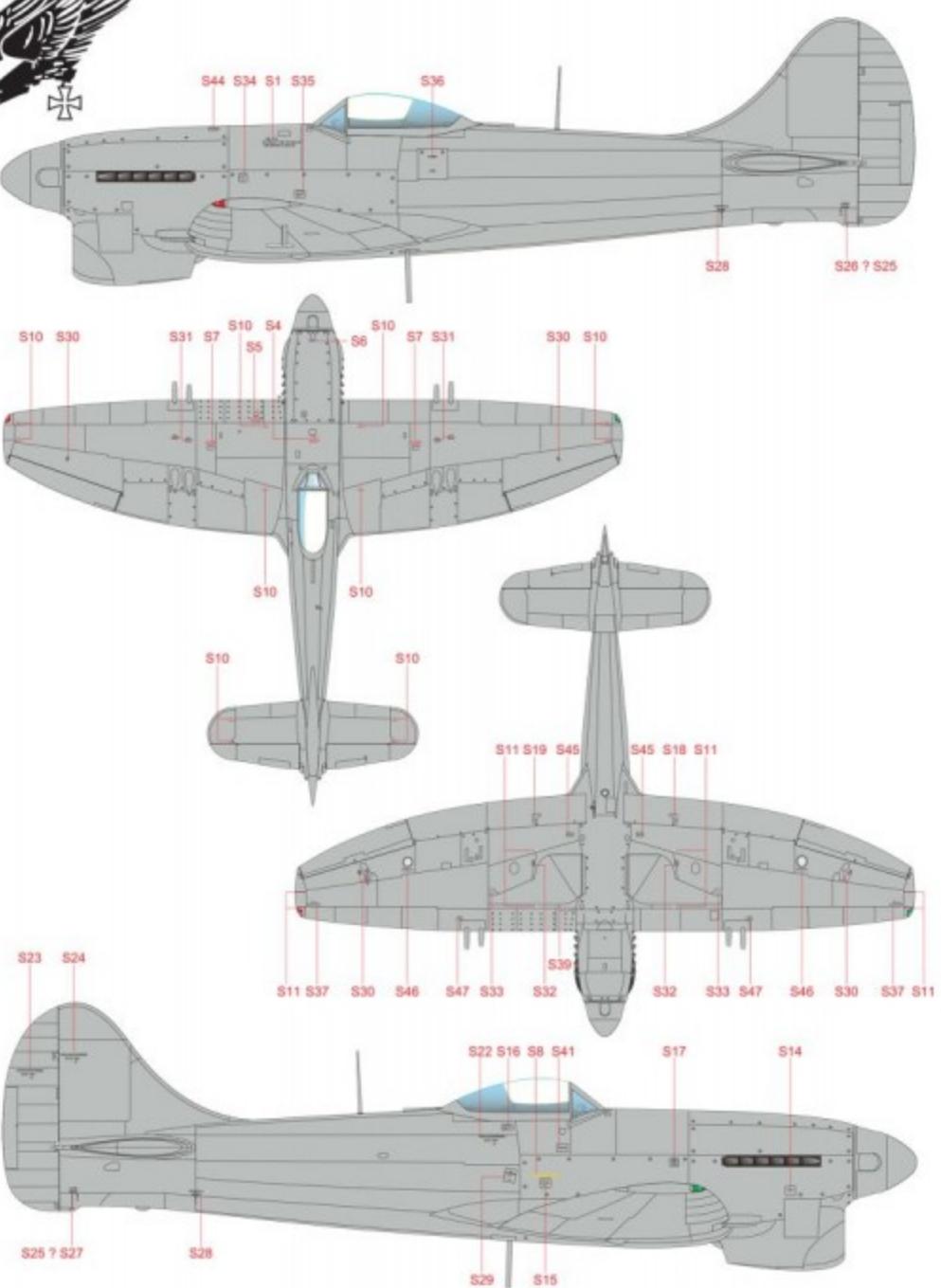

486. squadrona byla založena 7. března 1942 na základně Kirton in Lindsey, její personál tvořili převážně Novozélandští. Zpočátku je vyzbrojena letouny Hurricane, ale již od července 1942 používala stroje Hawker Typhoon. Z tohoto důvodu byla vybrána jako první jednotka určená k přezbrojení na Tempesty Mk.V. Nové stroje dostávala v lednu a v únoru 1944. Stala se součástí nově vznikajícího 150. Wingu vyzbrojeného Tempesty a plné operační byla uznána v dubnu 1944. Kamarušák nových Tempestů byla tvořena barvami tzv. Day Fighter Scheme, horní a boční plochy byly nastílány barvami Dark Green a Ocean Grey, spodní plochy barvou Medium Sea Grey. V tomto období byly spodní plochy křídla Typhoonů a Tempestů kvůli lepší identifikaci vlastních strojů doplněny o výrazný marking, tvořený černými a bílými pruhy. Předepsaná šířka bílých pruhů činila 24 palců, u černých pak 12 palců.

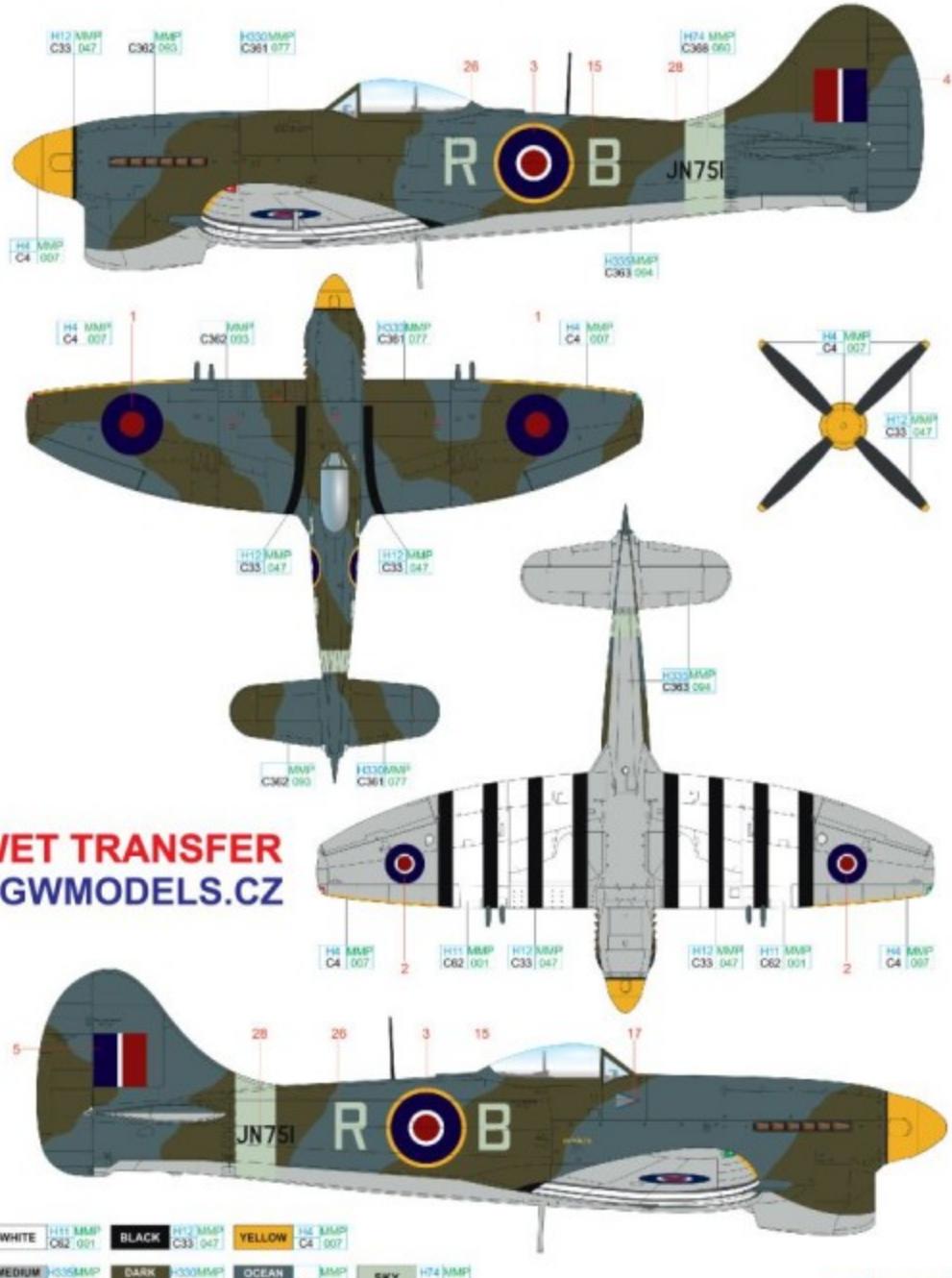

Hawker TEMPEST Mk.V
WET TRANSFER

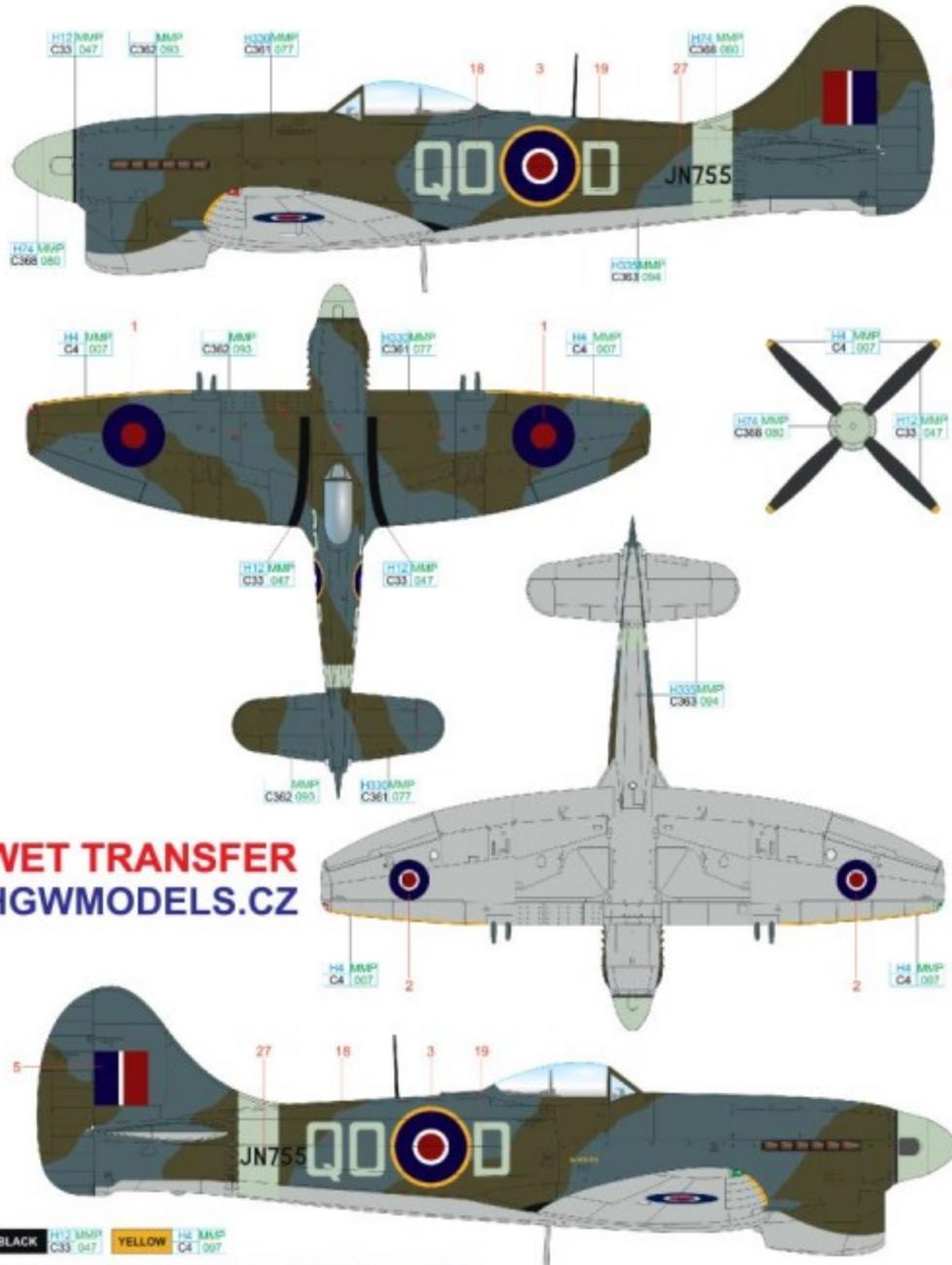
248063

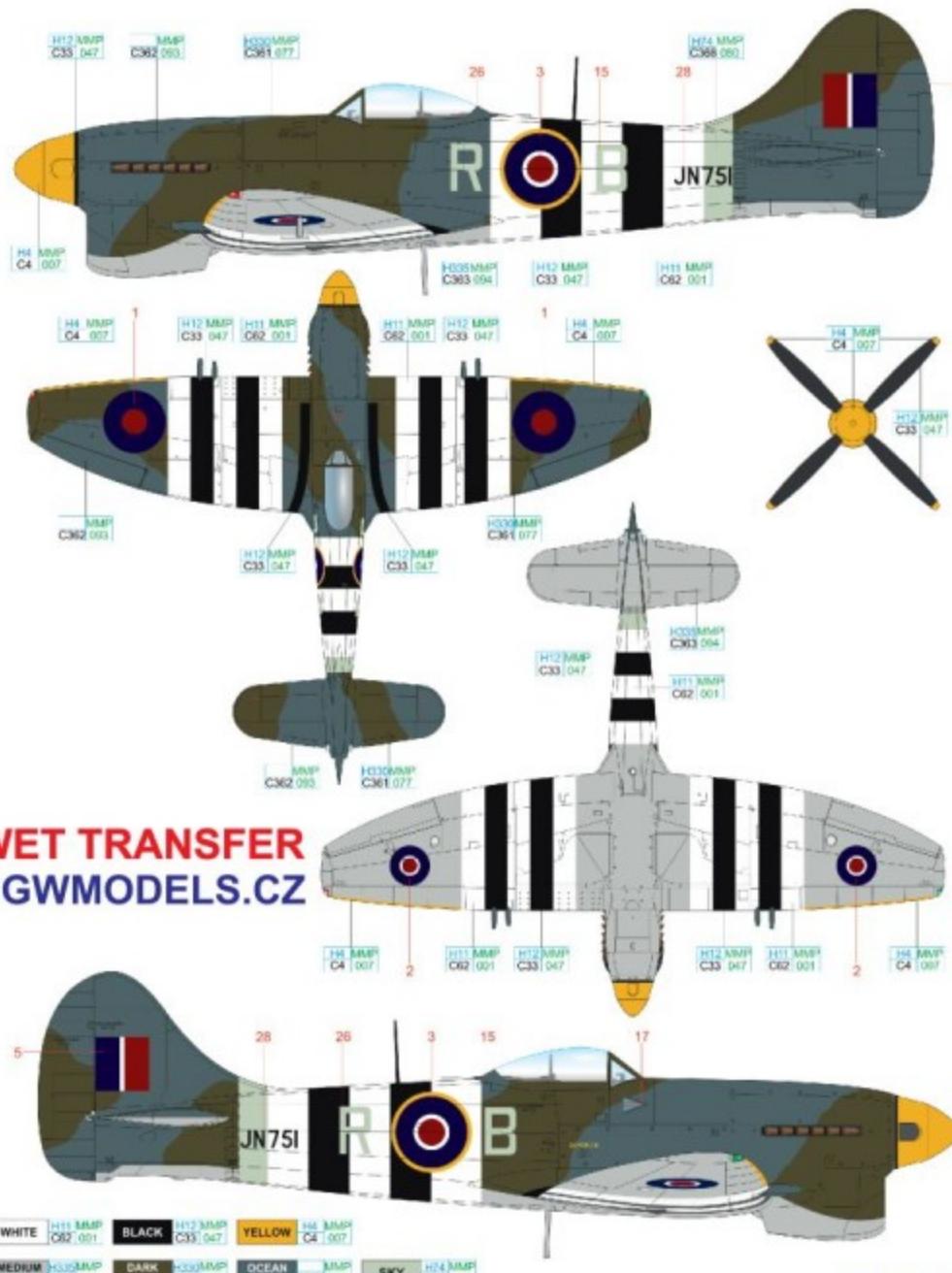
Ronald Prosper Beamont se narodil 10. srpna 1920 v Enfieldu, hrabství Middlesex a již od dětství jej fascinovala letadla. V roce 1939 prošel pilotním výcvikem a byl odeslán k 87. squadroně, létající na Hurricanech. Od května 1941 působil u 79. squadrony, v prosinci téhož roku, po odletání turmasu, nastoupil v továrně Hawker na místo zkoušebního pilota. V červnu 1942 nastoupil k 56. squadroně létající na Typhoezech. Posléze byl převelen k 609. squadroně, používající tentýž typ, a v říjnu 1942 byl jmenován jejím velitelem. V polovině května 1943 se vrátil zpět k Hawkeru, kde se podílel na testování strojů Typhoon a Tempest. V únoru 1944 byl jmenován velitelem nově ustavového 150. Wingu, složeného z 3., 56. a 486. squadrony, určeného pro nové stroje Hawker Tempest. Jedním z práv velitelů Wingů byla možnost označit si stroj svými iniciálami. W/Cdr Beamont této možnosti využil a na jeho osobní Tempest byla namalována písmena R. B. Pod čelním štítkem, na pravé straně strupu nesl Beamontův letoun označení Wing Commandera.

3. squadrona, jež byla založena v roce 1912, byla na počátku 2. světové války vyzbrojena stroji Hawker Hurricane, s nimiž v rámci Britského expedičního sboru bojovala nad Belgie a Francií. Po návratu do Velké Británie následovalo hledíkování nad námořní základnou Royal Navy ve Scapa Flow, od dubna 1941 působila na jihu Anglie jako noční stíhací jednotka. V únoru 1943 došlo k jejímu přezbrojení na stroje Hawker Typhoon, v únoru 1944 byla vyzbrojena stroji Hawker Tempest. S nimi se zúčastnila příprav na invazi do Evropy, ochrany jihu Anglie proti střemhlavým V-1, plesunu do Evropy, kde podporovala postupující jednotky až do koncu války. V Německu zůstala v rámci BAFO (British Air Forces of Occupation), 2nd TAF a RAF Germany až do května 1949. Na přelomu tisíciletí se podílela na bojových akcích v Kosovu, Sierra Leoně, Iráku a v roce 2004 v Afghánistánu. V březnu 2006 obdržela nové Eurofighters Typhoon. Od 20. dubna 1944 nenošly standardně kamuflážné Tempesty na spodní straně křídla identifikační prvky v podobě černých a bílých pruhů. Kódová písmena QO používala 3. squadrona do 5. června 1944, kdy došlo ke změně na písmena JF.

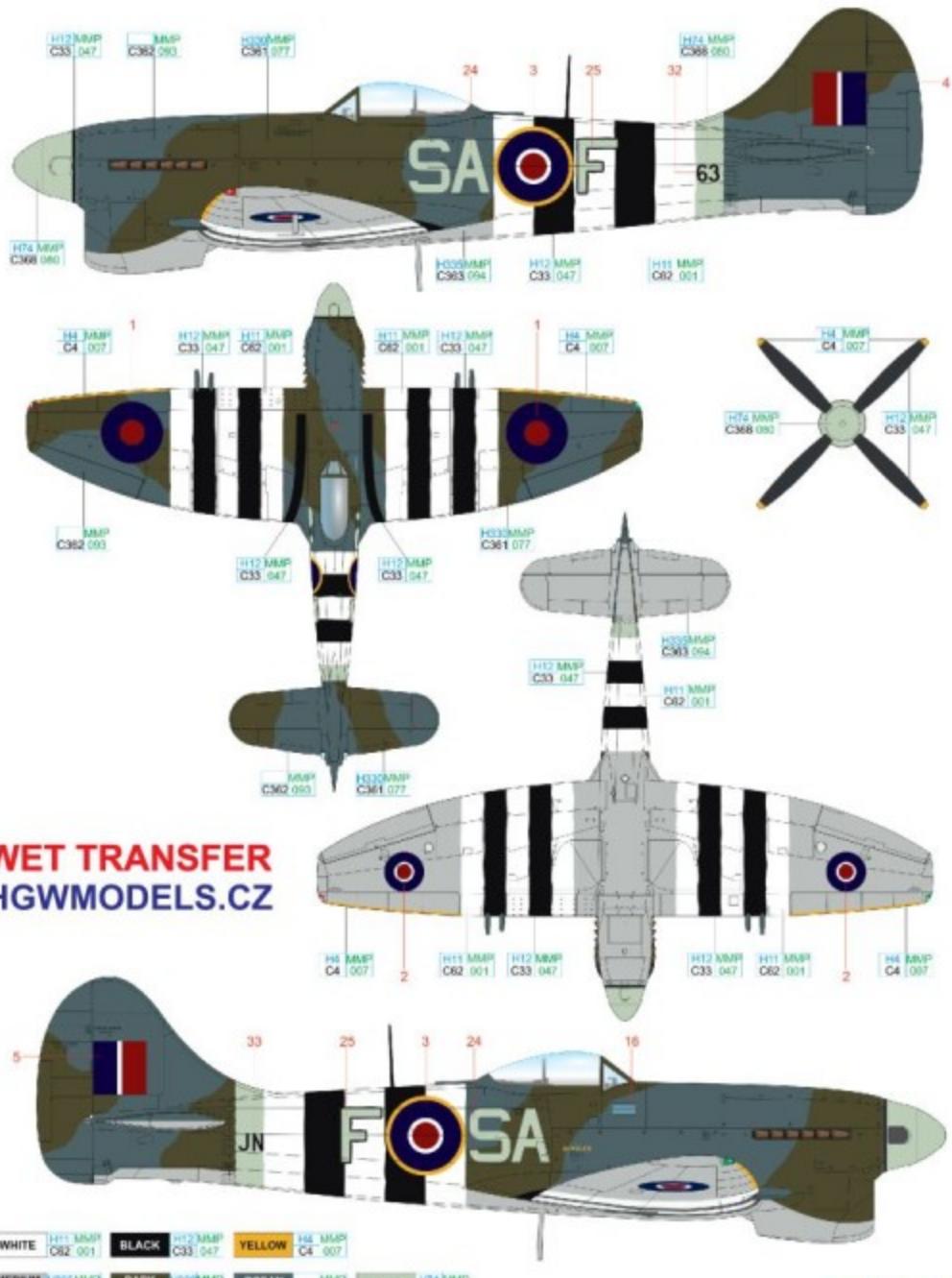

V květnu 1944 byl 150. Wing uznán operačním, Tempesty byla vyzbrojena pouze 3. a 486. squadrona, zatímco 56. squadrona si na nové Tempesty musela počkat do začátku června 1944 a dočasné používala Spitfire Mk.IX. Úkolem Tempestů 150. Wingu byly v době invaze útoky na pozemní síly nepřitele, od poloviny června přibyla ochrana jihu Anglie proti střelám V-1. Na konci června 1944 se celá jednotka pod Beamontovým vedením přesunula na území osvobozené Evropy. Dne 12. října dostal Beamontův stroj zasažen flakem do chladiče, pilot musel přistát na nepřátelském území a zbytek války strávil v zajetí. Během 2. světové války dosáhl devíti sestrelů a byl vyznamenán DFC & Bar a DSO & Bar. Po válce Beamont pracoval jako zkušební pilot a létal mimo jiné na stroje Meteor, Vampire, Canberra, Lightning a TSR-2. V srpnu 1979 odesel do dchodu. Zemřel 19. listopadu 2001. Kamufliž Beamontova stroje byla 2 dny před invazí do Evropy doplněna o výrazný marking v podobě bílých a černých pruhů o šířce 18 palců na zadní části trupu a křídla.

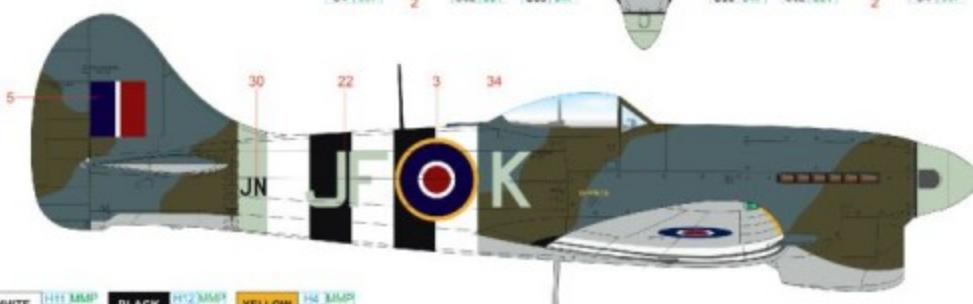
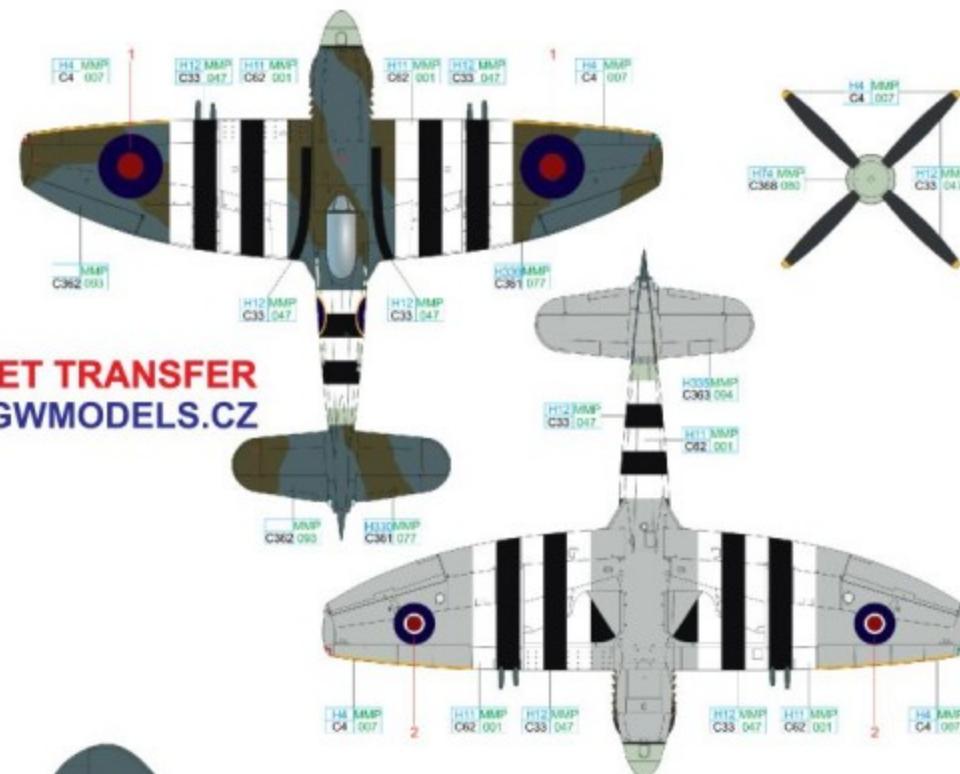
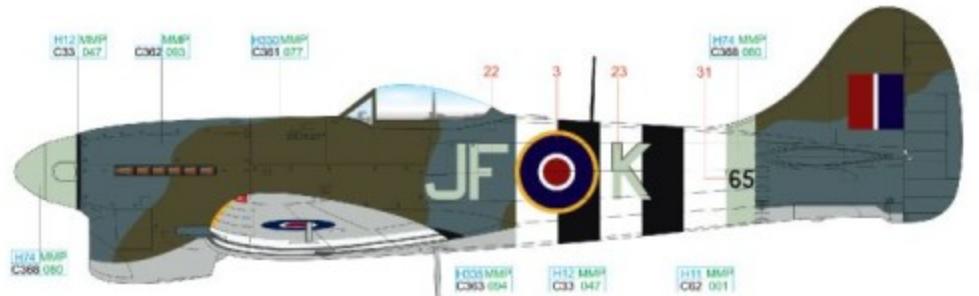
248067

486, squadrona, součást 150. Wingu, byla určena k útokům na pozemní cíle a od poloviny června 1944 i k ničení letounových střel V-1, vysílaných z okupované Evropy. Jejím pilotům bylo uznáno setřeslení více než 230 těžkých cílů. Poté, co hrozba náletů střelami V-1 na jižní Anglii pomínila, byla 486. squadrona spolu se sesterskými útvary přesunuta na území osvobozené Evropy a do konce války podporovala postupující britské jednotky. Dne 12. října 1945 byla na základně RAF Dunsfold rozpuštěna. 5. června 1944 obdržely stroje, které se měly zúčastnit operace Overlord (vyfodění v Normandii), výrůzny marking v podobě černých písmen na pruhu blíže k černé barvě na trupu a křídle. Tyto byly použity natíratky ve spěchu, proto je jejich provedení často ledabylé. Na fotografiích stroje je před očasními plochami vidět zesílení konstrukce v podobě tzv. fishplates.

WET TRANSFER
HGW MODELS.CZ

Na začátku června 1944 bylo 3. squadroně změněno kódové označení z předchozího QO na JF, jež následně používala až do srpna 1945. Označení tzv. invazními pruhům dostal v předečer vylodění v Normandii také stroj JN765. Pozemní personál natřel černou barvou navíc také spodní část krytu hlavního podvozku.

WHITE HPS 50W
CRI 92+ 2000K

BLACK HPS 50W
CRI 92+ 2000K

YELLOW HPS 50W
CRI 92+ 2000K

MEDIUM SEA GRAY C363 094	DARK GREEN C361 077	OCEAN GRAY C362 093	MATT SKY HT4 NM C366 080
--------------------------	---------------------	---------------------	--------------------------